

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

- Φ.—Τὸ Ὑπουργεῖον ἄγρηγορα νομίζω πῶς θὰ πέσῃ, διότι ἔτσι, Περικλῆ, σὲ μερικοὺς ἀρέσει.
- Π.—Πῶς δηλαδὴ; . . .
- Φ.— Δὲν ἐννοεῖς;
- Π.— Δὲν ἐννοῶ καθόλου.
- Φ.—Καὶ πότε τάχα μ' ἐννοίωσες, μαγκούφη τοῦ διαβόλου, γιὰ νὰ μὲ νοιώσῃς εὐκολὰ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ φύλλο; . . . δὲν ξέρεις ἄλλο τίποτα παρὰ νὰ δίνῃς ξύλο.
- Π.—Ὅντως λοιπὸν ἐπίκειται τοῦ Ὑπουργεῖου πτώσις;
- Φ.—Ἄλλ' ὅμως σὲ παρακαλῶ νὰ μὴ τὸ διαδώσῃς.
- Π.—Μὰ πῶς θὰ πέσῃ, Φασουλῆ, τὸ βασιλεῦον κόμμα, ἀφοῦ καὶ ἄλλους βουλευτὰς ἐκέρδισε ἀκόμα;
- Φ.—Κι' ἐγὼ αὐτό, βρέ Περικλῆ δὲν τὸ καταλαμβάνω, καὶ ὄλο συλλογίζομαι καὶ τὸ μαζὸ μου χάνω. Ἐν τούτοις πέφτει, Περικλῆ. . .
- Π.— Μὰ πῶς ἔμπορεῖ νὰ πέσῃ;
- Φ.—Ὁ νοῦς ἀνθρώπου δὲν ἔμπορεῖ ποτὲ νὰ τὸ χωρέσῃ, κι' ὅμως δὲν στέκεται καλὰ . . .
- Π.— Γιὰ ἔπες μου, βρέ, νὰ μάθω, διότι διατάραξιν τῆς κεφαλῆς θὰ πάθω.
- Φ.—Ἀλλόκοτον μυστήριον αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάλι, ποῦ ἀνω κάτω, Περικλῆ, σοῦ φέρνει τὸ κεφάλι. Πῶς ὁ κερδίζων εἴμπορεῖ νὰ βρῖσκεται χαμένος καὶ ὁποῖος χάνει, Περικλῆ, νὰ εἶναι κερδισμένος, αὐτὸ δὲν τὸ κατάλαβῃ μὰ τὸ σταυρὸ ἀκόμη, καὶ ἀνετρέπησαν θαρρῶ τῆς φύσεως οἱ νόμοι. Πῶς ὅταν ἔχῃς βουλευτὰς ἐοῦ περισσοτέρους κι' ὁ ἄλλος ἔχῃ, Περικλῆ, πολὺ ὀλιγωτέρους, σὺ μὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πέσῃς παρ' ἐλπίδα κι' ὁ ἄλλος νᾶλθῃ ἀντὶ σοῦ νὰ σώσῃ τὴν πατρίδα; Κι' ὅμως αὐτὰ τὰ πράγματα μὴ τὰ νομίζῃς γρίφους, κι' ἂν εἶναι μειονοψηφῶν ὁ ἔχων πλείους ψήφους, καὶ ἂν, συμφώνως πρὸς ἀρχὰς καὶ γνώμας νεωτέρας, ὑπερτερῶν ὁ ἀριθμῶν πολὺ ὀλιγωτέρας, δὲν πρέπει διατάραξιν τῆς κεφαλῆς νὰ πάθῃς, διότι κι' ἄλλα ὡς αὐτὸ ἀργότερα θὰ μάθῃς. Καὶ ὅσον, φίλε Περικλῆ, ἐπέρχεται τὸ γῆρας, θὰ γίνεσαι σοφώτερος καὶ ἀνθρώπος τῆς πείρας, θὰ φαίνεσ' ἕνας Περικλῆς μὲ ὀρθοτέρας φρένας καὶ δὲν θὰ ἔχῃς ὅπως πρὶν ἰδέας τετριμμένας. Εἰς ἄλλας δόξας, Περικλῆ, καὶ σὺ θὰ ἐμβατεύῃς καὶ οὔτε ὅπως σήμερα καὶ τότε θὰ πρεσβεύῃς πῶς πάντα τοῦ ἐλάσσονος τὸ πλεῖον ὑπερέχει, κι' εἰς νέα συμπεράσματα ἢ σκέψεις σου θὰ τρέχῃ. Οὔτε θὰ σκέπτεσαι ποτὲ ὡς πλείστοι τῶν ἀνθρώπων καὶ τότε εἰς τὸ σκέπτεσθαι θὰ ἔχῃς ἄλλον τρόπον, καὶ θὰ φωνάζῃς τὸ βραδὺ πῶς εἶναι τὸ ἐπείγον, πῶς εἶν' ὀλίγον τὸ πολὺ καὶ τὸ πολὺ ὀλίγον.

- Τὰ πράγματα οὐδέποτε δὲν θὰ τὰ βλέπῃς ἴσια καθὼς τὸν δρόμο, Περικλῆ, ποῦ πάει ἴστα Πατήσια, τὸ μαῦρο θάνατι κόκκινο καὶ κόκκινο τὸ μαῦρο, τὸν Σταυρὸ θὰ τὸν λῆς Κωστή καὶ Κωνσταντῆ τὸν Σταυρὸ Δι' ὄλα θὰ εὐρίσκωμεν διάφορον αἰτίαν, κι' ἂν ἔχῃ ὁ Χαρίλαος ὡς τότε ἀπαρτίαν, θὰ εἶναι πλειονοψηφῶν ὁ Θεωδωρῆς γιὰ σένα, καὶ ἴσως ἴσως, Περικλῆ, νὰ εἶναι καὶ γιὰ ἴμένα. Κι' ἐγὼ πρὸς ἄλλα δόγματα τὴν προσοχὴν μου τρέφω δὲν θέλω πρὸς τὰ πράγματα ὡς εἶναι νὰ τὰ βλέπω, δὲν θέλω πρὸς οἱ ἀνθρώποι νὰ μὲ καταλαμβάνουν, δύο καὶ δύο τέσσερα δὲν θέλω πρὸς νὰ κάνουν, ἄς βασιλεύῃ, Περικλῆ, καὶ ἄλλη θεωρία, δύο καὶ δύο ἴστα ἄς κάνουν μόνον τρία. Ἄνάποδα τὰ πράγματα καθέννας ἄς τὰ κρίνῃ, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὸ μετρᾶν μεταβολὴ ἄς γίνῃ, καὶ πᾶσαν ἀριθμητικὴν καὶ ἀλγεβρὰν ἀνοίγων ὀλίγον βλέπε τὸ πολὺ καὶ τὸ πολὺ ὀλίγον. Ἄπέκαμα σκεπτόμενος ὡς τοὺς κοινούς ἀνθρώπους, σιχαίνομαι τοῦ σκέπτεσθαι τοὺς τετριμμένους τρόπους μᾶς φθάνει πλέον τῆς ζωῆς ἢ τόση ἀηδία, μᾶς φθάνει πλέον ἢ κοινὴ καὶ παλαιὰ παιδεία, ἄς κάμωμεν συλλογισμοὺς ὀλίγον παραφόρους, ἄς ἀντιστρέψωμεν εὐθύς τῆς λογικῆς τοὺς ὅρους, εἰς ἄλλοκότων σκέψεων ἄς ὑψωθῶμεν σφαίρας κι' ἄς μεταβάλλωμεν ζωὴν μὲ γνώμας νεωτέρας. Ἐν τούτοις ὁ Μητσόπουλος, βρέ Περικλῆ, ἐβγήκε κι' ἐψάλησαν νεώτεροι τοῦ Ὑπουργεῖου νίκαι, Λεβίδης δὲ ὁ Νικολῆς, ἡ δόξα τῆς Ἑλλάδος, μὲ πίστιν καὶ πεποίθησιν ἔτι θὰ ὀγῆ ὁ Ράδος, ἀγόρασε ὁ φουκαρᾶς βεγγαλικά δροὺ κάρα κι' ἐπρόσμενε τῆς ἐκλογῆς τὸ τέλος μὲ λαχτάρη, μὰ μόλις ἐτοιμάζετο τὰ φώσφορα ν' ἀνέψῃ καὶ ὄλα τὰποφόρια του μαζὶ μ' αὐτὰ νὰ κάψῃ, ὁ Τρύφων ὁ Μητσόπουλος ἀνέλπιστα ἐβγήκε καὶ ὁ Λεβίδης, Περικλῆ, μπαστούνια τὰ εὐρήκε. Καὶ τότε πλέον μὲ θυμὸν καὶ μὲ ἀπελπισίαν τὰ φώσφορά του ἐβγαλε εἰς τὴν δημοπρασίαν, καὶ ἀλὰ ῥτοῦε, ἀλὰ τρέ ὁ δυστυχῆς φωνάζει, ὡς ὅτου ἴστη μισὴ τιμὴ ὁ Τρύφων τᾶγοράζει, κι' εἰς τῆς πατρίδος τὸν βωμὸν τὰ ἔκαμε θυσίαν κι' ἡ Λεωφόρος ἔλαμψε ἀπὸ φωτοχυσίαν. Καὶ μ' ὄλα ταῦτα ἄγρηγορα τὸ Ὑπουργεῖον πέφτει, κι' ἐρώτα καὶ τὸν μπάρμπα μου, βρέ Περικλῆ, τὸν ψεῖς.
- Π.—Ὅροι λοιπὸν δροὺ φάσκελα καὶ μὴ γροθιά ἴστη μύτη, διότι μ' ἐξεθέωσες καὶ σήμερα, κοπρίτη.